

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

V. Consideratio: Infirmitates comparantur cum præmijs, quæ de cœlo sperantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

poller Rotarium beati. virginis pro more persolvere, ob ingentem capitis dolorem, illud tamen peregit, dicens ad singula grana, sola illa verba: AVE MARIA: & postea apparuit illi Virgo sanctissima, cum pulcherrima rotarum corona, ut laborem illum remuneraret, dicens: placuisse sibi breuem illum modum Rotarium orandi, non minus, quam cum integrum percurreret: siquidem illa modicum illud fecisset, quod potuit: ac desiderasset, integre facere, si potuisset.

V. Consideratio, infirmitates comparantur cum premijs, quae de Caelo sperantur.

Punctum. 1.

Spes praemiorum lenis dolorem.

a Rom. 8. 18
b 2. Cor. 4. 17.

c Gen. 23. 10

Amor Dei.

d 2. Cor. 11. 7

Bened. Iustianus refert in eum locum. Stimulus carnis S. Pauli.

CONSIDERA primum, sapientiam magni nostri Dei ac Domini quemadmodum omnia mortalia huius vitae disponit in numero, pondere, & mensura, ut praedictum est: ita etiam ea disponere, quae spectant ad aeternam vitam. Ita tamen ut numerus pondus, ac mensura laborum, & aduersitatum huius vitae, sit breuis, finita ac moderata: ac praemiorum mensura modum quendam habeat immensitatis, & infinitatis aeternae: ita ut, qui ea agnoscit, cum summa animi sui oblatione amplectatur quoscumque labores, & aduersitates etiam maximas, ac diturnissimas huius vitae, exiguas eas & breuissimas iudicans, quod expressè docuit Apostolus cum dixit: *non sunt condigna passiones huius temporis ad futuram gloriam, quae reuelabitur in nobis, huius enim, quod in praesenti est momentaneum, & leue tribulationis nostrae, supra modum in sublimitate aeternum gloriae pondus operatur in nobis.* Ex quibus aperte licet deducere: si tui labores tibi videantur magni & prolixi: id ex eo prouenire, quod non ut par est, de praemijs aeternis sentias, eaque aestimes si enim praemium magni faceres: labores parui faceres; & si Deum multum diligeres: parum sentires laborem, quod illum queris. Nam quemadmodum amor Rachelis effecit, ut Iacob septem annos, quibus pro ea seruauit, existimaret esse paucos dies praemio amoris magnitudine; laborque grauis alioqui ac prolixus; breuis ac iucundus ei videretur: ita amor & clara Dei visio, eiusque dulcis & iucunda contemplatio, infirmitatem tuam, ita dulcoraret, ut quamuis esset prolixa, tibi videretur breuis; & quamuis molesta videretur suauis, quis Apostolorum plura passus est, quam S. Paulus? quis plures tribulationes, & persecutiones, quis plures necessitates, & infirmitates: quae eodem usque progressae sunt, ut dicitur Angelus sathanae stimulo carnis suae eum colaphizaret, ita illum eius vultui infigens, ut sanguis ex eo erumperet, atque si quis stimulum in manu habes colaphum alteri impingeret, siue autem stimulus ille fuerit ingens aliquis Ischiadicus dolor, siue grauis aliqua carnis tentatio, siue horrenda aliqua gentis ipsius persecutio: id tamen totum & reliqua, quae per multos annos est perpessus, adeo illi leuia breuiaque videbantur, ut momentanea appellaret, quali in momento transeuntia, & quae vix perciperentur.

magni-

magnitudo enim amoris Christi & opinio, astimatioq; magna æterni præmij omnia illi reddebat facilia,

QVOD vt exactius sentias, considera statim *numerum, pondus, & mensuram* bonorum, quæ speras in cælo, vbi Christus D. N. dicit, daturum se nobis *mensuram bonâ, & confertam, & coagulatam, & superfluentem*. Sed quàm magna hæc est mensura? nam, si parua illa sit, etiam plene & conferta parùm capiet. Apostolus autē dicit, *gloriâ esse supra modum, & supra oëm mensuram*: vt intelligatur incredibilis eius magnitudo. nam, quod *superfluit*, omnem naturam nostram mensuram excedit. Cogitandum itaque tibi est, mensuram hanc refertam esse innumerabili omnium bonorum *numero*, quæ vel cogitare, vel desiderare possis: *pondere* aded graui, pretioque aded ingenti: vt nihil in mundo sit, quod possit cum eo comparari. In hanc *mensuram* imponuntur virtutes, scientiæ, diuitiæ, delitiæ, honores, dignitates, & pompæ, & omne genus bonorum corporis & spiritus: quæ potest beatus desiderare, vt satietur; & ita contentus sit, vt nihil omnino illi desit. Sed hoc totum est modicum, nec sufficit, ad mensuram implendam: nisi ipsemet Deus eam ingreditur cum omni sua sapientia, omnipotentia, bonitate, charitate, pulchritudine, & infinitis suis perfectionibus, quibus omnes animæ sinus ac desideria repleat, nullo vacuo relicto. Hic Deus est *numerus, pondus, & mensura gloria*. *Numerus*: quia, cum sit vnicus, omnem tamen bonorum, quæ in creaturis dispersa sunt, numerum complectitur: in quo solo multò amplius omnes gaudent, quàm in se ipsis: est *pondus*; quia solus ipse valorem habet infinitum: & quidquid in mundo est, si cum ipso comparetur, nullius erit ponderis. est *mensura*: eò quod omnium meritis sese accommodet, & cum sit vnicus, alios plus, alios minus facit sui participes: quamuis omnes saturos reddat & contentos. In eo solo nec numerus est, nec mensura, in duratione scilicet huius gloriae, quia illa erit æterna, & sine vlla mutatione: nec numerum habent, nec terminum anni, quibus ea durabit: quia durabit tam diu, quam diu ipse Deus: cuius esse æregnum non potest habere finem. Quod si quæras: quantum vnus horum dies valeat? respondebit David: *melior est dies vna in arboribus tuis, super millia*. Non tamen sine causa (vt notat S. Augustinus) vocat *vnam diem*: quia in cælesti gloria non est dierum multitudo, quæ noctium successione distinguantur. tota enim illa est dies vna perfectissima, cui nulla vnquam succedet nox: in qua vna die continentur milliones millionum dierum, quemadmodum in vno solo & vnico bono, quod est Deus, continentur omnia bona. Hæc dies est, qua Beati fruuntur semper cantantes, & summa cum exultatione dicentes: *Hæc dies, quam fecit Dominus, exultemus & latemur in ea*. O diem æternum, diem latitiæ, diem fecilitatis? O vtinam hæc dies ad me iam perueniret; etiam si cruciatus sine

Pin. Num. 2.
c. Luca 6. 38

Magnitudo
gloria cele-
stis.

Deus glori-
am replet.

Actern. 46

1^a Sal. 23. 11.

Mille anni
dies vna.

ps. 117. 24.

Momentaneus dolor.

h Isaiā 54.7

numero essent subeundi: O anima mea, cur tristaris, cur turbaris, meque tua tristitia conturbas: si longi tibi videntur hi laboris dies: respice in hanc diem, ama illam, suspira, & geme, ut eam obtineas: & hoc solo nomine hi dies laboris breues tibi videbuntur. Citò hi dies præteribunt, in quibus veraris: venietque hæc dies, quæ tibi erit pro diebus omnibus: teque tanta replebit lætitia, ut huius tristitiæ faciat te obliuisci. Ad vnum halitum, & momentum præsens durat dolor: æterna verò erit, quæ sequetur requies. Ne ducaris à partiali tuo iudicio, sed sine te dirigi à sapientissimo, & benignissimo Deo tuo, qui ait, *h ad punctum in modico dereliqui te, & in miserationibus magnis congregabo. In momento indignationis abscondi faciem meam parumper a te, & in misericordia sempiterna misertus sum tui.* Sic itaque Domine sicut dicis; ego accepto infirmitatem, & afflictionem huius puncti, & huius momenti, quantumuis mihi longum videatur, modo tu mei miserearis, faciemque tuam diuinam æternum mihi ostendas.

Punctum. 3.

i Apoc. 1.4

Hic vallis lachrymarum.

DENIQUE cogita, omnes infirmitates ac molestias, quas nunc sustines, si bono eas animo feras, sinem cum ipsa vita minimum habituras; & absque vlllo timore, quod earum sis in posterum futurus particeps. in gloria enim nihil eorum est, quæ in hac vita pœnam & molestiam adferunt. Propterea enim vox cœlestis de ipsis beatis loquens dixit: *i absterget Deus omnem lachrymam ab oculis eorum: & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra: quia prima abierunt.* Consueverunt homines flere, aut ob sua peccata; aut ob tentationes, persecutiones, morbos & dolores, quibus affliguntur; aut ob defectum bonorum; aut ob Dei absentiam, ad quem suspirant, & quem desiderant: in cœlo autem omnes lachrymæ cessabunt: quia earum causæ omnes aberunt: non enim erunt ultra peccata, non tentationes, non persecutiones, non morbi, dolores, tristitiæ, anxietates; non bonorum defectus, non absentia Dei: nihil erit, quod pœnam adferet: quia id totum extra cœlum manet; nec eò intrare potest aliquid, quod maculet, aut turbet illud. Consolare ô anima mea, quod te Deus in hac lachrymarum valle constituerit, cum tot dolorum actionibus, quæ illas prouocant. siquidem per huiusmodi vallem afflictionum ascendes ad cœlestium deliriarum paradysum, in quo frueris Deo.

Ibi nulla flendi causa.

VI. Consideratio: conferuntur infirmitates cum Christi doloribus in eius passione.

AD SOLATIUM, & spiritum in tuis infirmitatibus ac doloribus resumendum, conijciendi sunt tibi oculi in eum Dominum, qui, cum esset Deus infinitus, fieri voluit homo mortalis, atque patibilis, quem Prophetæ vocat, a *virum dolorum, & scientem infirmitatem.* Quamuis enim non haberit infirmitates, quas humorum inordinatio adfert, quales sunt nostra:

a Isā. 53. 3.

sensit